

Súd: Krajský súd Nitra
Spisová značka: 2To/27/2021
Identifikačné číslo súdneho spisu: 4620010180
Dátum vydania rozhodnutia: 23. 06. 2021
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Ľubica Libantová Medvecká, PhD.
ECLI: ECLI:SK:KSNR:2021:4620010180.2

Uznesenie

Krajský súd v M., v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Ľubice Libantovej Medveckej, PhD. a sudcov JUDr. Ľubomíry Kubáňovej a JUDr. Lenky Kováčovej PhD., v trestnej veci obžalovaného J. Q., pre prečin sprenevery podľa § 213 ods. 1, ods. 2 písm. a/ Tr. zák., o odvolaní obžalovaného J. Q. proti rozsudku Okresného súdu Topoľčany zo dňa 15.02.2021, sp. zn. 1T/36/2020 na verejnom zasadnutí konanom v Nitre dňa 23.06.2021, takto

rozhodol:

Podľa § 319 Trestného poriadku sa odvolanie obžalovaného J. Q. z a m i e t a , pretože nie je dôvodné.

odôvodnenie:

Napadnutým rozsudkom Okresný súd Topoľčany (ďalej len súd I. stupňa) uznal obžalovaného J. Q. (ďalej len obžalovaný) vinným prečinu sprenevery podľa § 213 ods. 1, ods. 2 písm. a/ Tr. zák. na tom skutkovom základe, že:

obžalovaný ako prezident Mestského futbalového klubu TOPVAR Topoľčany, so sídlom Topoľčany ul. Dr. P. Adámioho č. 1238, IČO: 34006087 po obdržaní dotácie v zmysle Zmluvy č. 16/2018/0 o poskytnutí dotácie z rozpočtu Mesta Topoľčany pre potreby Mestského futbalového klubu TOPVAR Topoľčany, zakúpil od spoločnosti SPORTIKA GROUP, s.r.o. Bratislava, IČO: 47609338 na základe faktúry č. 18020051 zo dňa 01.03.2018 športový materiál v hodnote 919,36 Eur a od spoločnosti SPORTIKA CZ & SK, s.r.o. organizačná zložka Slovensko, Bratislava - mestská časť Staré Mesto, IČO: 51960257 športový materiál na základe faktúr:

- č. 18100011 zo dňa 05.12.2018 vo výške 1.320,00 Eur,
- č. 18100012 zo dňa 05.12.2018 vo výške 1.480,00 Eur,
- č. 18100013 zo dňa 06.12.2018 vo výške 1.740,00 Eur,
- č. 18100015 zo dňa 07.12.2018 vo výške 1.770,00 Eur,
- č. 18100016 zo dňa 07.12.2018 vo výške 1.960,00 Eur,
- č. 18100021 zo dňa 08.12.2018 vo výške 160,00 Eur,
- č. 18100017 zo dňa 10.12.2018 vo výške 1.620,00 Eur,
- č. 18100018 zo dňa 10.12.2018 vo výške 1.270,00 Eur,
- č. 18100019 zo dňa 12.12.2018 vo výške 1.780,00 Eur,
- č. 18100014 zo dňa 12.12.2018 vo výške 1.540,00 Eur,
- č. 18100020 zo dňa 12.12.2018 vo výške 960,00 Eur,
- č. 18100022 zo dňa 13.12.2018 vo výške 1.340,00 Eur,
- č. 18100023 zo dňa 13.12.2018 vo výške 1.660,00 Eur,
- č. 18100024 zo dňa 17.12.2018 vo výške 1.060,00 Eur,

teda spolu vo výške 20.579,36 Eur, ktorý tovar od týchto spoločností po ich zaplatení osobne prevzal, Mestu Topoľčany v mesiaci marec 2018 a december 2018 deklaroval účelové použitie finančných prostriedkov, avšak ani na opakované výzvy Mestského úradu Topoľčany zo dňa 27.02.2019 a 03.05.2019 neodovzdal zakúpený športový materiál do užívania futbalistom mládeže Mestského

futbalového klubu TOPVAR Topoľčany, ale ponechal si ho pre svoju potrebu, čím spôsobil poškodenému Mestu Topoľčany, so sídlom Námestie M. R. Štefánika 1/1, IČO: 311162, škodu vo výške 20.579,36 Eur,

Súd I. stupňa za to uložil obžalovanému podľa § 213 ods. 2 Tr. zák., postupom podľa § 38 ods. 2, ods. 3 Tr. zák., zistiť poľahčujúce okolnosti, uvedené v § 36 písm. l/, písm. n/ Tr. zák. nezistiť príťažujúcu okolnosť, uvedenú v § 37 Tr. zák., trest odňatia slobody vo výmere 1 rok, výkon ktorého obžalovanému podľa § 49 ods. 1 písm. a/ Tr. zák. podmienene odložil a podľa § 50 ods. 1 Tr. zák. mu určil skúšobnú dobu v trvaní 2 rokov.

Zároveň obžalovanému uložil podľa § 50 ods. 2 Tr. zák. povinnosť, aby nahradil v skúšobnej dobe spôsobenú škodu v sume 15.900,01 eura poškodenému Mestu Topoľčany. O uplatnenom nároku na náhradu škody poškodeného Mesta Topoľčany rozhodol podľa § 287 ods. 1 Tr. por. tak, že obžalovanému uložil povinnosť nahradit' spôsobenú škodu v sume 15.900,01 eur.

Obžalovaný na hlavnom pojednávaní urobil vyhlásenie, že je vinný zo skutku uvedeného v obžalobe, na všetky položené otázky odpovedal kladne a po zistení stanoviska prokurátora, ktorý navrhol vyhlásenie obžalovaného prijať, súd I. stupňa toto vyhlásenie obžalovaného o vine prijal a dokazovanie ohľadne žalovaného skutku nevykonával. Pri ukladaní trestu vychádzal z kritérií uvedených v § 34 Tr. zák., zistil existenciu dvoch poľahčujúcich okolností uvedených v § 36 písm. l, písm. n/ Tr. zák. a podľa § 38 ods. 3 Tr. zák. znížil hornú hranicu zákonom stanovenej trestnej sadzby o 1/3 a tak ukladal trest odňatia slobody v rozpätí 1 rok až 3 roky 8 mesiacov. V prípade obžalovaného s poukazom na jeho osobu a pomery nepovažoval súd I. stupňa za potrebný priamy výkon trestu odňatia slobody a tak obžalovanému ukladal podmienene trest odňatia slobody so skúšobnou dobou v trvaní dvoch rokov.

Uvedený rozsudok, v zákonnej lehote odvolaním napadol obžalovaný.

V písomných dôvodoch odvolania, ktoré zaslal prostredníctvom svojho obhajcu, uviedol, že jeho odvolanie smeruje proti výroku o treste. Trest odňatia slobody vo výmere 12 mesiacov s jeho podmienčným odkladom na skúšobnú dobu v trvaní 2 rokov považoval za neprimerane prísny. Mal za to, že keďže doposiaľ nebol odsúdený za žiadny úmyselný trestný čin a s prihliadnutím na majetkový charakter trestnej činnosti, bolo dôvodné pristúpiť k ukladaniu peňažného trestu.

Pokiaľ súd I. stupňa mal pochybnosti jeho majetkových pomerov vzhľadom ku skutočnosti, že doposiaľ poškodenému Mestu Topoľčany spôsobenú škodu neuhradil, uviedol, že kvôli pandémie koronavírusu bol dlhšiu dobu limitovaný v možnostiach podnikania, avšak škodu sa snaží podľa svojich možností a schopností splácať, pričom tak naposledy urobil dňa 05.03.2021, kedy v prospech Mesta Topoľčany vložil na účet hotovosť 400,01 eur. Poukázal zároveň, že od 10.02.2021 má uzatvorenú zmluvu o spolupráci so spoločnosťou MEDdistribution s.r.o., na základe ktorej má nárok na odmenu za predaj zdravotníckeho materiálu. V závere podaného odvolania žiadal zrušiť napadnutý rozsudok súdu I. stupňa podľa § 321 ods. 1 písm. e/ Tr. por. vo výroku o treste a uložiť mu peňažný trest s náhradným trestom odňatia slobody vo výmere podľa úvahy odvolacieho súdu.

Na verejnom zasadnutí odvolacieho súdu obhajca obžalovaného poukázal na písomné dôvody odvolania, ktoré doplnil s poukazom na skutočnosť, že obžalovaný je celý život podnikateľom a prípadným uložením trestu odňatia slobody by bol obmedzený v možnostiach svojho podnikania, a tým aj v možnostiach zabezpečiť svoju rodinu. Okrem sumy 400,01 eur dňa 22.06.2021 Mestu Topoľčany uhradil sumu 1.600,- eur vkladom v hotovosti na účet VÚB Banke. Poukázal aj na skutočnosť, že okrem zmluvy o spolupráci uvedenej v písomných dôvodoch odvolania uzatvoril ďalšiu zmluvu na poskytovanie služieb so spoločnosťou GHILES B.N s.r.o. V konečnom návrhu navrhol zrušiť napadnutý rozsudok súdu I. stupňa podľa § 321 ods. 1 písm. e/ Tr. por. vo výroku o uloženom treste a obžalovanému uložiť peňažný trest spolu s náhradným trestom vo výmere podľa úvahy odvolacieho súdu.

Obžalovaný na verejnom zasadnutí pred odvolacím súdom zotrval na podanom odvolaní a žiadal uloženie peňažného trestu. Ohľadom majetkových pomerov konštatoval, že v súčasnej dobe má v Alžírsku predajňu, ktorá znovu začala vykazovať činnosť a tak predpokladaný mesačný príjem má 5 až 6 tisíc eur minimálne, pričom jeho súčasný reálny príjem je 3 tisíc eur. Uviedol, že je vlastníkom rodinného domu spolu s manželkou, s ktorou má tri deti, pričom k dvom z nich má ešte vyživovaciu povinnosť.

Zástupkyňa krajského prokurátora uviedla, že rozsudok súdu I. stupňa v obžalovaným napádanom výroku o treste považuje za zákonný a správny, keďže súd I. stupňa vychádzal z dostatočne zisteného stavu a aj majetkových pomerov obžalovaného. Ukladal mu trest odňatia slobody na dolnej hranici, upravenej trestnej sadzby v zmysle § 38 ods. 3 Tr. por. Vzhľadom na výšku spôsobenej škody a

majetkové pomery deklarované obžalovaným v prípravnom konaní, by uloženie peňažného trestu nebolo správne. V konečnom návrhu zástupkyňa krajského prokurátora navrhla postupovať podľa § 319 Tr. por. a odvolanie obžalovaného ako nedôvodné zamietnuť.

Krajský súd, ako súd odvolací, na základe riadne a včas podaného odvolania oprávnenou osobou - obžalovaným, preskúmal podľa § 317 ods.1 Tr. por. zákonnosť a odôvodnenosť napadnutého výroku rozsudku o treste, proti ktorému mohol odvolateľ podať odvolanie ako aj správnosť postupu konania, ktoré mu predchádzalo, rešpektujúc zásadu „reformatio in peius“ zákaz zmeny k horšiemu (pretože odvolanie v neprospech obžalovaného nepodal prokurátor) a zistil, že odvolanie obžalovaného nie je dôvodné.

Na hlavnom pojednaní pred súdom I. stupňa obžalovaný urobil vyhlásenie, že je vinný a súd I. stupňa toto jeho vyhlásenie prijal. Vzhľadom na túto skutočnosť výrok o vine napadnutého rozsudku súdu I. stupňa je právoplatný a odvolací súd tak preskúmaval napadnutý rozsudok súdu I. stupňa len obžalovaným napádanej časti, a to v časti výroku o treste. V tomto smere odvolací súd poukazuje na precízne zdôvodnenie tohto výroku súdom I. stupňa v odôvodnení napadnutého rozsudku, keď súd I. stupňa poukázal na všetky skutočnosti, ktoré ho viedli k uloženiu trestu obžalovanému. Aj odvolací súd v prípade obžalovaného zistil existenciu dvoch poľahčujúcich okolností uvedených v § 36 písm. l/, písm. n/ Tr. zák. tak, ako súd I. stupňa a nezistil žiadnu z priťažujúcich okolností uvedených v § 37 Tr. zák. Súd I. stupňa tak správne potom upravil zákonom stanovenú trestnú sadzbu 1 rok až 5 rokov podľa kritérií uvedených v § 38 ods. 3 Tr. zák. a následne tak správne ukladal obžalovanému trest odňatia slobody v upravenej sadzbe 1 rok až 3 rokov 8 mesiacov. Aj odvolací súd považoval za postačujúce uloženie trestu odňatia slobody obžalovanému na dolnej hranici takto upravenej trestnej sadzby.

V prípade obžalovaného považoval aj odvolací súd tak z hľadiska individuálnej, ako aj generálnej prevencie postačujúci trest bez jeho priameho výkonu a tak trest podmienený s určenou skúšobnou dobou v trvaní dvoch rokov považoval za zákonný a správny.

Ani odvolací súd nepovažoval za správne a zákonné uloženie iného druhu trestu, a to trestu peňažného obžalovanému, predovšetkým s poukazom na charakter spáchanej trestnej činnosti, ako aj na skutočnosť, že obžalovaný uhrádza spôsobenú škodu len sporadicky, a to zatiaľ vždy len v čase pred rozhodnutím či už súdu I. stupňa, ako aj odvolacieho súdu. Aj keď obžalovaný deklaroval na verejnom zasadnutí predpokladanú výšku priemerného mesačného zárobku, preukázané to však nebolo, a tak ani odvolací súd nebol toho názoru, že bolo možné uložiť takýto druh trestu.

S poukazom na hore uvedené skutočnosti odvolací súd rozhodol tak ak je uvedené vo výrokovej časti tohto uznesenia.

Toto uznesenie bolo prijaté pomerom hlasov 3:0.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný ďalší riadny opravný prostriedok.